

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvør er tín listarliga fyrimynd?

– Fyrr sá eg nógv upp til fronsk listafólk, men eg havi ikki nakra ávísa fyrimynd nú. Eg fái íblástur frá øðrum listafólki, men eg royni altíð at brúka íblásturin á mín egna hátt.

Hvat gert tú, tá ið tú slappar av?

– Tað er líka avslappandi at standa við einari flugutráðu í Saksun ella Leynum, sum at liggja á einari sólstrond í Suðurspania. Mær dámar væl at fiska laks, og tá slappi eg fullkomiliga av.

EG FARI IKKI AT NÁÁ ALT SUM EG HAVI EFTIR

– Eg kenni innan í mær sjálvum, at eg blívi ongantíð liðugur, og eg komi ikki at náa alt, sum eg havi eftir at gera. Men eg vil gera so nógv, sum eg klári, og eg vil gera tað besta, sum eg klári. Tað týðningarmesta fyri meg er, at eg havi hjartað og sál við mær í tí, sum eg geri, sigur listamaðurin Kári Svensson, sum seinastu 32 árin hevur arbeitt við list burturav

Eyðun Klakstein

Ein dag sum so nógvur aðrar í 1985 tók Kári Svensson ein avgerð, sum broytti restina av hansara lívi. Hann starvaðist tá sum handilsmaður í Demmus, og við síðuna av dagliga arbeiðnum, málaði hann. Listaá hugin hevði verið stórur frá barnsbeini, og á hugin tóktist bara vaksa. Tað var ein væl umhugað avgerð, sum hann hevði brúkt langa tíð at koma fram til, tá ið hann endaliga tók stigið inn í listaheimin og avgjordi, at hann vildi fáast við list burturav.

– Fleiri spurdu meg, um eg veruliga tordi tað. Tá eg segði stjóranum á Listasavninum frá mínari avgerð, segði hann, at "tað er fantastiskt, at tú torir", sigur Kári Svensson.

– Mamma mín hevði stóran áhuga fyri list, og tá ið tað ikki var so nógv at gera í handlinum, sum vit høvdu saman, plagdi hon at biða meg fara at mála heldur. Hon var glað, tá ið eg valdi at fara at mála burturav, sigur hann.

Kári Svensson telist í dag millum virdu føroysku listamenninar heima og burturi. Stóru

partur av hansara verkum fara av landinum til framsýningar og verða seld uttanlands.

Fer í gongd

Velbastað er miðdepilin fyri listarliga arbeiðið hjá Kára Svensson, tí har hevur hann eini hús og rúmligt atelier, har hann dagliga arbeiðir við sínum málningum. Tá ið vit vitja hann hendan dagin, er hann við at leggja seinastu hond á málningar, sum hann skal sýna fram á ólavssøku. Stóru málningarnar standa upp eftir vegginum og á myndafóti, og aðrir málningar standa í móti teimum stóru ella framvið borðinum, sum stendur mitt í stóra og ljósa rúminum. Nú biðar trupla uppgávan at velja málningar til næstu framsýningina.

Dagin fyri okkara vitjan hevur danskt listablað verið á gátt, og um summarið stókka nógvir útlendskir gestir inn á gólvið at síggja list og fáa eina hómung av listarliga arbeiðnum hjá Kára Svensson. Hann tekur gleðiliga ímóti og greiðir frá.

– Atelierið her á Velbastað er sera týðningarmikið fyri meg, og eg vóni, at eg kann mála her

restina av lívinum. Um tú vilt tað ella ikki, skulu inntøkur til fyri at dríva listarligt arbeiði, og higartil hevur tað gingið. Mánaðirnir kunnu verða sera ymiskir, og eg kann ongantíð veruliga vita, hvørja inntøku eg fái, men nú havi eg verið so leingi í hesum, at eg veit, tað gongur upp og niður, og tá ið sølan er sløk, so skal eg bara hava tol, og tá ið sølan er betri, skal eg leggja niðurfyri til minni góð tíðarskeið, sigur hann.

Kári Svensson brúkar nógv tíð til at mála, og líkamikið um hann er inspireraður ella ikki, fer hann í gongd.

– Eg seti meg ikki at biða eftir íblástri. Onkuntíð kann eg seta meg at lesa eitt sindur ella koyra ein túr, men vanliga fari eg bara í gongd við at mála, og so kemur okkurt, sigur hann.

Viðfött

Tað var eyðsýnt, longu tá ið Kári Svensson var smádrongur, at hann hevði serligan hug og góð evni at tekna.

– Í skúlanum brúkti eg hvørt høvi at tekna. Tá ið hini roknaðu ella skrivaðu, hevði eg nógv betur hug at tekna. Eg minnst,

at eina dagin kom lærarin Hans David, sum eisini hevði áhuga fyri list, framvið, klappaði mær á herðarnar og segði "ja, tekna tú bara", greiðir Kári Svensson frá.

Tá ið hann var 10 ára gamal, gav hann abba sínum ein málning í føðingardagsgávu. Hesin málningur stendur nú í atelierinum hjá honum og er ein áminning um, at hann tíðliga í lívinum hevði eina listaliga drívmegi – og evni.

– Eg eri føddur við tí upp á onkran máta, og tað hevur altíð ligið í mær at tekna og mála. Tí var tað kanska bara ein spurningur um tíð, áðrenn eg gjørdist álvara av tí og gjørdi málninglistina til mitt arbeiði eisini.

Kári Svensson var tannáringur, tá ið hann hevði sína fyrstu serframsýning. Tað var í einum hølum hjá Andori Eiriksfoft í Fransabrekkuni í Havn. Kári luttók eisini í ymiskum framsýningum gjøgnum 1970'ini og 1980'ini.

Tá ið Kári Svensson tók stigið og gjørdist listamálari burturav, gjørdi útlandið av álvara ein partur av hansara virksemini.

– Tað tók eini tvey ella trý ár at arbeiða meg upp. Tað byrjaði